Doğan Kardeş

Sayı : 101 | 30 Eylül 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATESTOP
CİNLER ÜLKESİ

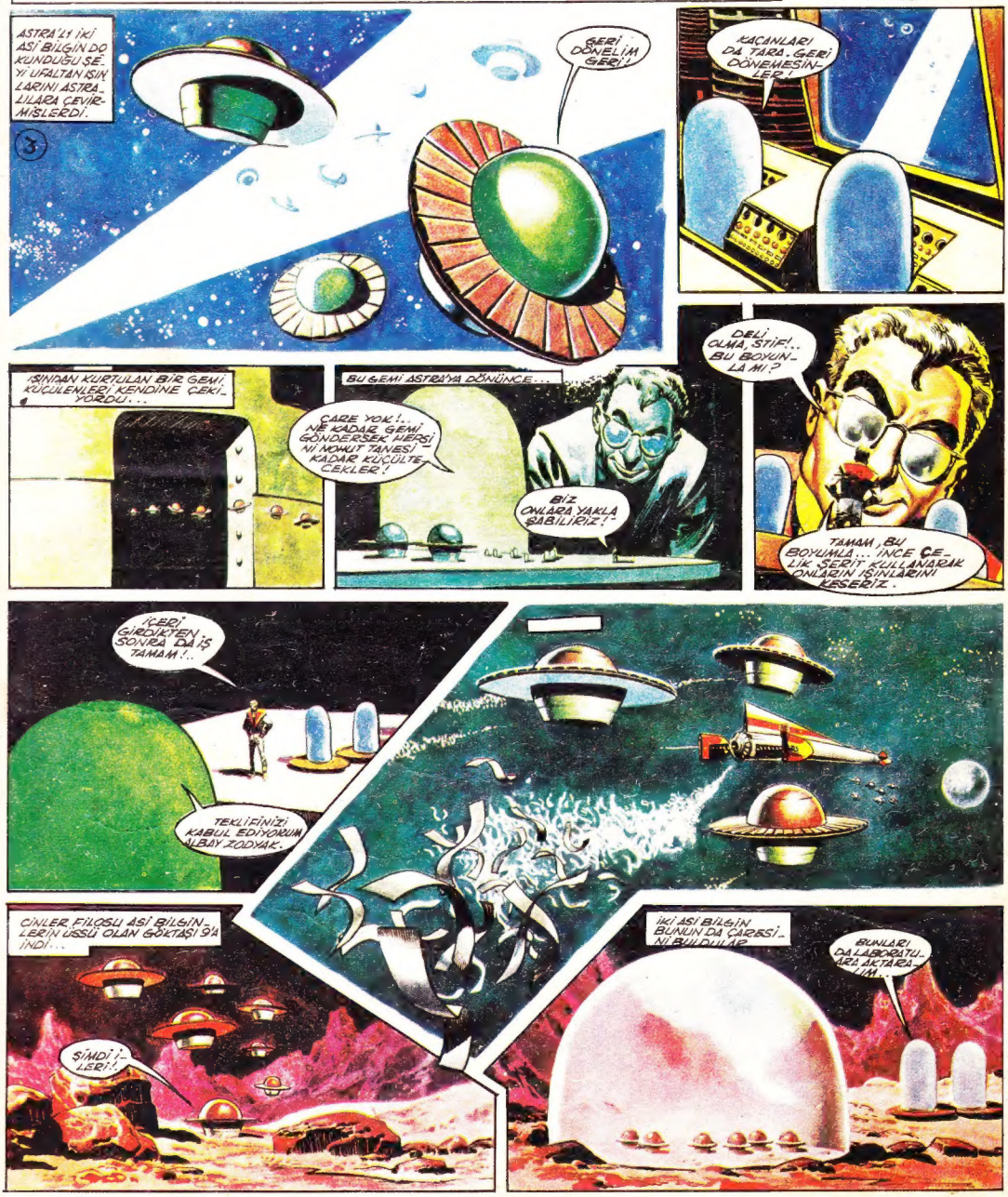

(Devamı son sayfada)

Köylerde
boş zamanları
değerlendirme
atelyeleri
açıp köylülere
halı ve kilim
dokutan Banka:

YAPI ve KREDİ
BANKASI

Y6

(MORAN - 1993) - 106

❷ Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ
30 Eylül 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 663-101
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN
ADRES VE
TELEFON NO. LARI
Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul
✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56
✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24
ABONE ŞARTLARI
Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.
İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.
Dizildiği yer : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
✶ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

bes kıtadan

LULU DERS ÖĞRENİYOR

Dokuz aylık Lulu Hindistan'dan getirildiği zaman Southport Hayvanat Bahçesi yönetmenlerine bir hayli zorluk çıkartmıştı. Lulu, hayvanat bahçesinde dolaşırken pavyonların camlarını kırıyor, merdivenlerden inerken dengesini kaybedip yerlere seriliyordu. Yöneticiler sonunda Lulu'yu Kuzey Wales'teki Llannerch Parkı Hayvanat Bahçesi'ne eğitime yollamak zorunda kaldılar.

Burada Lulu, hayvan eğiticilerinden ders görmeye başladı. Bir merdivenden nasıl inilip çıkıldığını, yollarda dolaşırken nelere dikkat edilmesi gerektiğini ve camlı bölmelere çarpmamak için dikkatli olmayı öğrendi. Fotoğraflar Lulu'yu bina içinde dolaşmayı ve merdivenden inmeyi öğrenirken göstermektedir.

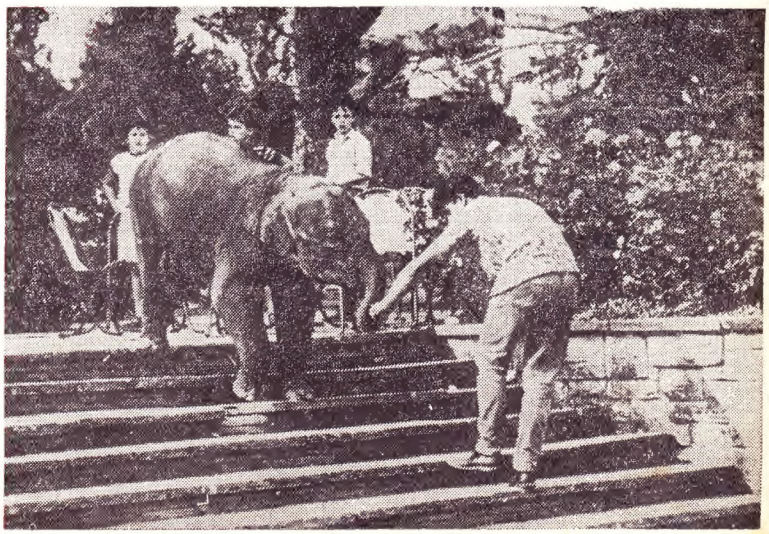

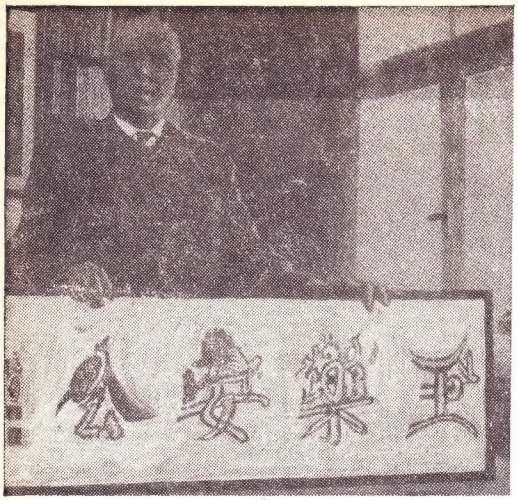

Safo dilinin mucidi olan Profesör Andre Eckardt, «işaretlerle yazmak, yeryüzündeki bütün dillere köprü teşkil eder» demektedir.

← 77 yaşındaki Alman profesör Andre Eckardt, Safo dilini meydana getirirken Çince'den esinlendiğini söylüyor. Fotoğraf, profesörü koleksiyonunda bulunan eski bir Çin yazısı levhasıyla gösteriyor.

YENİ BİR DİL

İngilizce ve Fransızca dünya üzerinde en çok kullanılan ikinci dil sayılmaktadır. Gerçekten de birbirlerinin ana dilini bilmeyen iki yabancı karşılaştıklarında anlaşabilmek için ya İngilizce ya da Fransızca konuşmak zorunda kalırlar. Bununla birlikte bu iki kişinin kolayca anlaştığı da söylenemez. Şive bozuklukları aralarında bir zorluk meydana getirir. Nikaragua'lı bir kimsenin ana dilinin şivesi etkisi altında konuştuğu Fransızca'yı bir İsveçlinin kolayca anlamasına imkân yoktur.

Bu ve bunun gibi daha bir çok örnek, insanların kolayca anlaşabilmeleri için yeni ve çabuk öğrenilebilen bir dilin gerekli olduğunu açıkça gösteriyor.

Bundan kısa bir süre önce Andre Eckardt adında bir Alman tarih profesörü suni bir dil ortaya koydu. Profesör, yeni kurduğu dil sayesinde dünya üzerindeki bütün insanların kolayca birbirleriyle anlaşabileceğini iddia ediyor.

Dil deyince akla ilk gelen konuşmadır ama, Alman profesörü Eckardt'ın yeni dili sadece yazı dili. Bu dilde konuşma yok. Çeşitli işaret ve şekillerden meydana geliyor.

Yeryüzünde 800 milyondan fazla insanın dili olan Çince'den esinlenerek bu yeni dili icat ettiğini söyleyen profesör, sadece 180 basit şekilden yararlanmaktadır. Bu işaretleri yanyana getirerek çeşitli cümleler kolaylıkla kurulabilmektedir. Mesela şarkı söylemek, profesörün bu yeni dilinde «ağız», «müzik» ve «dil» işaretleriyle anlatılmaktadır.

Profesör Eckardt, bu dile «Safo» adını vermiştir. Safo dilinde, sıfat, zamir ve edatlar için özel işaretlerden yararlanılmaktadır.

Profesör Eckardt, bu dili icat etmekteki amacını açıklarken «işaretlerle yazmak, yeryüzündeki bütün dillere köprü teşkil eder» demektedir. Profesör, Safo dilindeki bir işaretin her dilde değişik şekillerde yazılıp söylendiğini, fakat anlamının tek olduğunu belirtirken bu dille yapılan yazılı konuşmada tarafların hiç bir zaman anlaşmazlığa düşmeyeceklerini söylemektedir.

Safo dili bir çok bakımdan Çince'ye benzemekle beraber, Çince'nin zor grameri bu dilde yer almamıştır. Çin'liler kadar Avrupa'lılar ve Afrika'lılar da bu dili kolayca anlayabilirler.

Bu arada profesör Eckardt, 5000 kelimelik bir Safo sözlüğü hazırlamaya başlamıştır. 5000 kelimelik bir sözlüğün pek fakir olduğu söylenebilir ama, bu dilin amacı edebi eserler yazmak değil, sadece birbirine yabancı iki kişinin kolayca anlaşabilmesini sağlamaktır. Yabancı ülkelerde yolculuğa çıkmış olan turistlerin kolayca kullanabileceği Safo dilinin çok çabuk yayılacağı sanılmaktadır. Gerçekten de uluslararası istasyonlarda, hava alanlarında bu dil sayesinde gelen ve giden çeşitli uluslara mensup yolcuların hiç bir güçlükle karşılaşmıyacakları muhakkaktır.

★

←Kuş, balık ve insan kelimelerinin eski Mısır yazısı hiyeroglif, Çince ve Safo dilindeki yazılışları

Çeşitli kelimelerin Safo dilindeki şekilleri →

FÜZE MOTORLU AYAKKABILAR

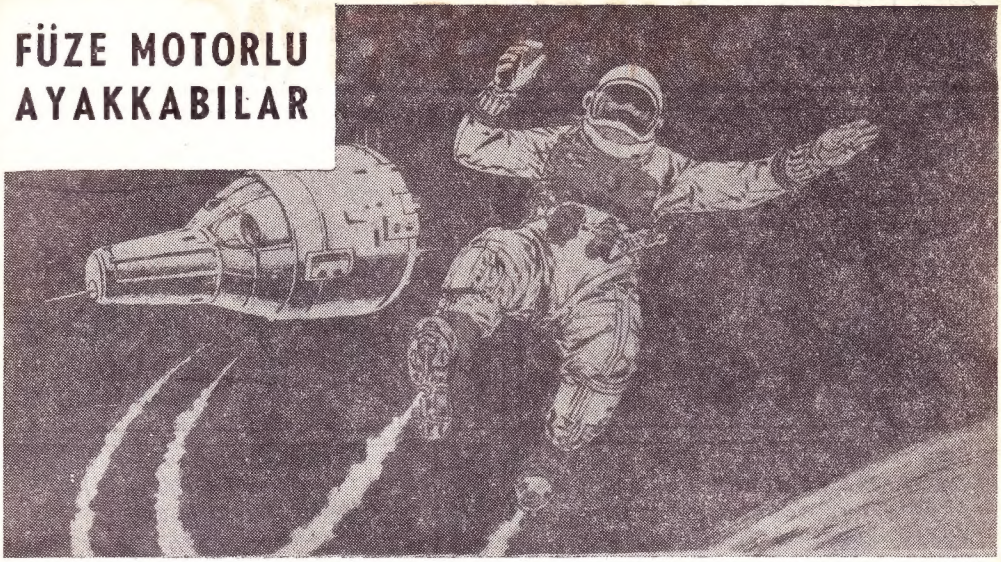

İşte uzay dünyasında yeni bir buluş daha. Bu buluş Amerika'da yapılmış. Astronotların giydikleri ayakkabıların altına, bir kilogramdan biraz daha fazla bir itiş gücü olan küçük bir füze motoru yerleştirmişler. Ne kadar az diyeceksiniz, ama bu, uzay gemisinden çıkan bir astronotun hareketini engelleyecek hiç bir kuvvet bulunmayan uzay boşluğu için yeter de artar bile...

Jet motorlu ayakkabıları harekete geçirmek için, astronotun ayak parmaklarını aşağı doğru kıvırıp, ayakkabının pençesine çok az bir basınç yapması yetiyor.

İlk önceleri astronotların uzaydaki hareketlerini sağlamak için füze tabancalar kullanıldı. Fakat bu durumda astronotun eli dolu olduğu için rahatlıkla araştırma yapamacağı anlaşıldı ve en iyi sistemin her türlü hareket kolaylığı sağlayan füze motorlu ayakkabılar olduğuna karar verildi.

KÖTÜ İSİMLER

Vietnam köylüleri çocuklarına Yılan, Kertenkele, Sarhoş, Gübre gibi hoş olmayan anlamlara gelen isimler koyarlar ve kötü ruhların bu çocuklara yanaşamıyacağına inanırlar. Bu köylüler çocuklarını da dövmezler. Çocuklar böyle bir cezayı gerektirmiyecek kadar usludur. Anne çocuğunu köye yakın bir ormanda dünyaya getirir ve on gün geçmeden eve giremez. Çocuk on iki günlük olunca bütün aile parmaklarını bir çanağa konmuş pirinç rakısına batırıp çocuğun ağzına sürerler. Sonra da bir ilâhi söyler ve tavuk kurban ederler.

GARİP ama GERÇEK

HAYVANLARIN EVCİL HAYVANLARI

Yaprak bitlerinin iyi sayılabilecek bir yönleri bal gibi bir sıvı çıkarmalarıdır. Böcekler, arılar, karıncalar bu sıvıyı çok severler. Bazı karınca cinsleri devamlı olarak bu sıvıyı bulabilmek için yaprak bitlerini «evcilleştirmişlerdir.» Onlara çok iyi bakarlar. Gerekirse hayvanlarını otlatan çobanlar gibi bir bitkiden diğerine taşırlar. Paleontoloji (yani fosiller bilimi) ile uğraşan bilginler karıncalarla yaprak biti fosillerini bu tatlı sıvı içinde beraberce taş kesilmiş bir halde bulmuşlardır. Demek ki bu evcilleştirme olayı milyonlarca yıldan beri süregelmiştir.

HAMSİ PULLARI

A.B.D. nin kuzey doğu sahillerinde bol miktarda hamsi avlanır. Ağla tutulan balıklar çok geniş bir hortuma bağlı pompalarla emilerek gemilere alınır. O sırada balıkların pullarının büyük bir kısmı kopar. Balıklar fabrikalara gönderilirken bu pullar da yerli kızılderililerin yaptığı sepetlere doldurulur.

Özel makinalarla balık pullarının parlak kısımları ayrılır. Bu parlak maddeden «balık pulu esansı» çıkarılır. Makyaj malzemesi yapan firmalar dudak boyası ve tırnak cilâlarına parlaklık vermek için bu esanstan karıştırırlar.

Parlak tabakası alınmış balık pulları toz haline getirilir Bunlar hava alanlarının yangın söndürme âletlerinde kullanılır Balık pullarının tozu yangın söndürme sırasında hava ve su ile karışınca bir anda eski hacminin 300 katı büyüyerek yanmaz bir köpük meydana getirir.

Pulları alınmış hamsiler fabrikalara götürülür. Buralarda kadın işçiler makasla balıkların kafa ve kuyruklarını kesip teneke kutulara yerleştirirler Kutulara soya yağı konularak lehimlenir ve pişirilir Bu balıklar kutu sardalyası olarak pek çok alıcı bulur Baş, kuyruk ve barsaklar öğütülerek gübre veya hayvan yemi yapılır.

NASREDDİN
DURMADAN KAPI ÇALAR, KOMŞU BEY GELDİ, BABA. ELİNDE BİR KÂSE VAR, NE GETİRMİŞ ACABA?..
49
HEDİYE OLSA GEREK, YA TATLIDIR, YA BÖREK.
AŞURE YAPTIK BİRAZ, HOCA TATMAZSA OLMAZ. SİZE KOŞTUM ACELE, YİYİNİZ AFİYETLE...
DERLER: KOMŞUDA PİŞER, BİZE DE KISMET DÜŞER. ALLAHTAN TATLI İSTE, AŞURE GELDİ İŞTE...
BU UFACIK BİR KÂSE, EVDE YETMEZ HERKESE..
EVET... KÜÇÜK BİR ÇANAK, BİR KİŞİ DOYAR ANCAK..
KİM BİR RÜYA GÖRÜRSE, TATLIYA DAİR BU GECE. ONUN OLSUN AŞURE, YESİN, DOYSUN İYİCE..
GÖRMEK İÇİN BİR RÜYA HEMEN ŞİMDİ YATMALI, YARIN KALKIP, TATLIYA BOL BOL KAŞIK ATMALI..

HOCA
Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN
AKSİLİK BU... OLUR YA, YA HİÇ GÖRMEZSEM RÜYA?
BİR RÜYA UYDURURUM, MİDEYİ DOLDURURUM...
HERKES HALA UYUKLAR.. SABAH OLDU-ÇOCUKLAAAR...
RÜYA GÖRDÜM: BİR DERVİŞ, BANA TATLI GETİRMİŞ. BİLMEM BU DERVİŞ KİMDİR, AMA TATLI BENİMDİR
RÜYADA SUNDU BİRİ, BANA MEVLÛT ŞEKERİ. BEN DE EYVALLAH DEDİM, BÜTÜN ŞEKERİ YEDİM..
AKŞAM RÜYA GÖRMÜŞTÜM; BİR BAL KÜPÜNE DÜŞTÜM, AVUÇLA YİDİM BALI, TATLI BENİM OLMALI.
UYKUYA DALINCA TAM, DEDİ BANA BİR ADAM: KALK.. HERKES CAN BESLİYOR, TATLI, ŞEKER, BAL YİYOR. SEN DE UYAN, ÇANAKLA ŞU AŞÜREYİ HAKLA...
AAA.. OLUR MU BÖYLE İŞ, HOCA HEPSİNİ YEMİŞ...
HAFTAYA: HOCA İLE KONUŞAN İNEK...

YAĞMURDA KALMIŞ!..

Adamın biri akşam yemeğini arkadaşlarıyla birlikte yedi. İçkiyi fazla kaçırınca körkütük sarhoş oldu. Kendisini evine bıraktılar. Adam ne yaptığını bilecek halde değildi.

Banyo dairesine gitti, duşun musluğunu açtı ve tepeden tırnağa sucuk gibi ıslanınca aklı başına gelir gibi oldu :

— «Bir de arkadaş olacaklar!..» dedi. «Beni evime getirip yatıracak yerde yağmurun ortasında bırakıp gittiler!...»

DOKTORUN TAVSİYESİ

Yaşlı bir hanım hiç yemek yiyememekten şikâyetçiydi. Karar verip bir doktora gitti. Doktor, kadını uzun uzun muayene ettikten sonra :

— «Demek ki iştihanız yok, hanım teyze,» dedi. «Kolayı var : bir hafta ağzınıza hiçbir şey koymayın, sonra gelip beni görün...»

JUDO MEXICO 68

14 JUDO

Silâhsız olarak savunma esasına dayanan bir spordur. Japonların milli sporudur. 1650'de Çin Gen-Pin adında bir Çin'li tarafından geliştirilmiştir. Daha sonra Japonya'ya geçmiştir.

Judo, Japonya'da okullarda ve orduda gençlere öğretilir. Bir çok ülkenin polisleri, Amerikan ordusu mensupları da judoyu öğrenmek zorundadır. Ülkemizde judo yeni yeni yayılmaktadır.

Judoda dünyanın en kuvvetli milleti olan Japonlar, 1961'e kadar hep kendi ülkelerinde yapılan Dünya Şampiyonalarını rahatça kazanmaktaydılar. 1961 yılının Aralık ayında Paris'te yapılan Dünya Judo Şampiyonası'nı bir Holânda'lının kazanması Japonlar için şaşırtıcı bir sonuç oldu. Bu durum judonun bütün Avrupa'da daha çok ilgi toplamasına yol açtı.

1961'de Dünya Judo Şampiyonası'nda ağır siklette Japonları ve Güney Koreli rakiplerini yenerek şampiyonluğu kazanan Holânda'lı 27 yaşında 1,98 boyunda 108 kilo ağırlığında Anton Geesing'di.

1961 Judo Dünya Şampiyonası, Japonların judoyu Olimpiyat programlarına alınması için harekete geçirdi. Yaptıkları teklif Olimpiyat Komitesi tarafından kabul edilerek bu spor kolu da Olimpiyat programına alındı. 1964 Olimpiyatları'nda judo karşılaşmaları yapıldı.

Judo müsabakalarında şu sikletlerde karşılaşmalar yapılır : 1) Serbes siklet. 2) Tüy siklet. 3) Hafif siklet. 4) Orta siklet. 5) Yarı ağır siklet. 6) Ağır siklet.

7 YANLIŞ

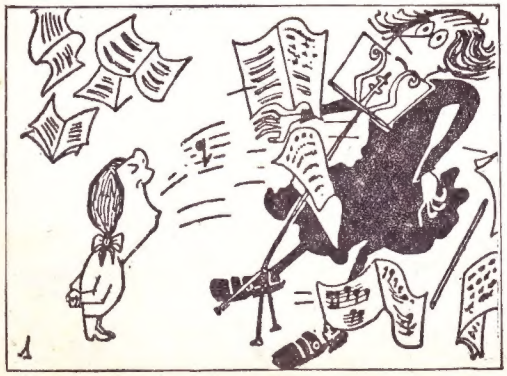

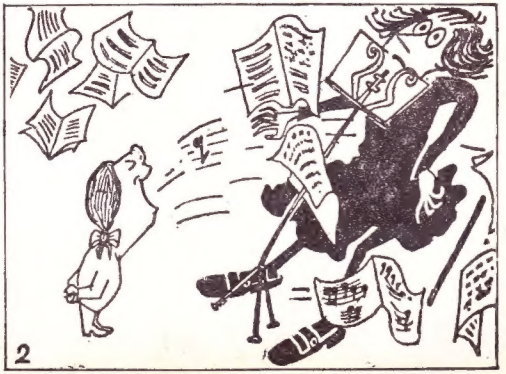

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER : 1) Solda bir sayfa kayıp. 2) Sağda alttaki nota bir yaprak fazla. 3) Müzik öğretmeninin eteği sol dizinde daha aşağı iniyor. 4) Kızın elbisesinin alt tarafı değişik. 5) Öğretmenin sağ ayağı fazla kısa. 6) Kızın saçları alnında daha fazla. 7) Öğretmenin sağ elinin üstündeki nota sayfası değişik.

21
KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ
by R. DIRKS
6-2
YU-HU!
BİZİM GENÇ HİPİ ARKADAŞ DÜZ BİR TAHTANIN ÜSTÜNDE SU KAYAĞI YAPIYORDU . . .
BAY HİPİ, NASIL YAPIYORSUNUZ BU İŞİ?
O TAHTAYI BİRAZ DA BİZE VERİR MİSİNİZ?
VERİRİM AMA SİZ BECEREMEZSİNİZ. DURUN, NASIL YAPTIĞIMI BİR DAHA GÖSTEREYİM.
EVVELÂ TAHTANIN ÜZERİNE YÜZÜKOYUN YATAR, DALGANIN GELİP SİZİ ALMASINI BEKLERSİNİZ...
EN ÖNEMLİ ŞEY DENGEYİ KAYBETMEMEKTİR!
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1968 by United Feature Syndicate, Inc.
HATTÂ, BAKIN... TEK AYAK BİLE DURULABİLİR!
BAY HİPİ, BAK ARKANDA NE VAR!
VOM
O DA NE? BELİME BİR ŞEY TAKILDI!
BU ISSIZ ADADA HELİKOPTERİN NE İŞİ VARDI?
—
ARKASI GELECEK SAYIDA

cici can

ZIPLAYAN FASULYELER

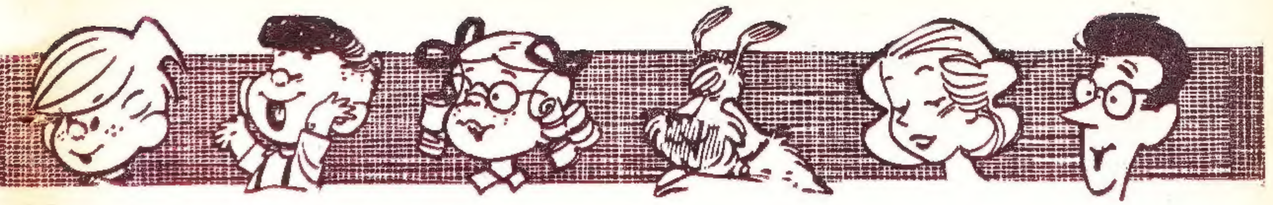

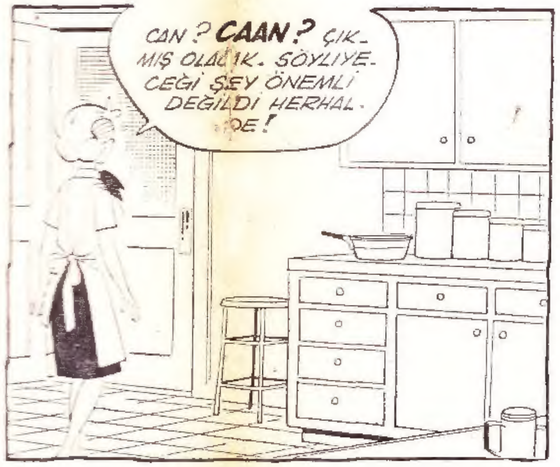

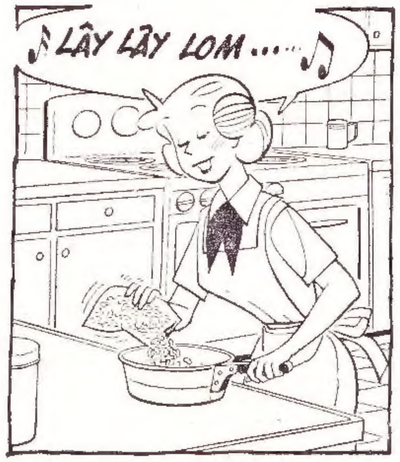

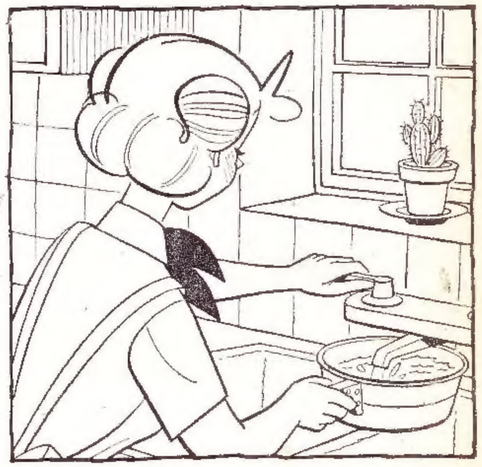

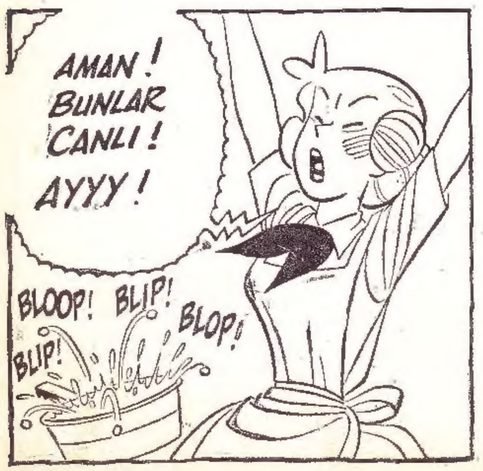

— 8 —

Papatyaspor — Suadiye maçında Ahmet gerilere kadar gidip top çıkarmaya, sonra bütün karşı taraf oyuncularını çalımlayıp gole tek başına gitmeye mecbur oluyordu.

TRANSFER AHMET

Yazan: FİKRET ARIT

Kenan nefes nefese Papatyaspor-Suadiye maçının oynandığı Papatyaspor alanına geldi. Suadiye kalesi ardında kümelenmiş Papatyaspor taraftarı çocukların yanına gitti. Bir tanesine sordu :

— «Maç kaç kaç?»

Çocuk, yüzü gülerek cevap verdi :

— «Dört-bir...»

— «Papatyaspor mu dört?»

— «Evet.»

— «Kim attı golleri?»

— «Ahmet...»

Kenan rahat bir nefes aldı. Maçı izlemeğe başladı. Papatyaspor'un sarılı-beyazlı formalarına karşılık Suadiye'liler kırmızı-beyaz çizgili fanilâ, beyaz don, gene kırmızı-beyaz çizgili çoraplar giymişlerdi. Onların da ayakkabıları vardı.

Suadiye'liler Papatyasporlardan daha iyi oynuyorlardı. Daha çok koşuyorlar, adam tutuyorlardı. Arada, sırada şut da çekiyorlardı ama şutları pek kaleyi tutmuyordu. Papatyaspor'da tek ne yaptığını bilen Ahmet'ti. Fakat bütün çabası boşuna oluyordu. Verdiği pasları kaçırıyorlar, kendisine doğru-dürüst bir pas veremiyorlardı. Ahmet gerilere kadar gidip top çıkarmağa, sonra bütün karşı taraf oyuncularını çalımlayarak gole tek başına gitmeğe mecbur oluyordu.

Ahmet gene gerilerden top almış öbür kaleye akıyordu ki hakemin düdüğü duyuldu. Papatyaspor'lular keyifle santraya koştular. Önce alanın bir yanına, sonra da öbür yanına doğru üçer defa «Sağol sağol» diye bağırdılar. Kenan, Ahmet'e doğru koştu :

— «Ahmet... Ahmet...»

Ahmet sesin geldiği yana baktı. Kenan'ı görünce yorgun yüzü güldü. O da koştu. Birbirlerine sarıldılar :

— «Ne zaman geldin Kenan?»

— «Demin.»

— «Ne oldu Çatalçeşme maçı?»

— «Yarım kaldı.»

— «Neden?»

Kenan güldü :

— «Sıkıyı görünce su koyuverdik.»

— «Kaç kaçtınız?»

— «Sekiz-sıfır.»

Ahmet'in gözleri iri iri açıldı :

— «Sekiz sıfır mı?... Yediiki yenmiştik onları biz.»

— «Ama o zaman sen vardın...»

Ahmet cevap vermedi. Papatyasporlular garaja doğru gidiyorlardı. Ahmet'le Kenan da ağır ağır o yöne doğru yürümeğe başladılar. Ahmet'in aklı sekiz-sıfıra takılmıştı :

— «Sekiz-sıfır haaa?»

— «Sekiz-sıfır... Ama sonlarda beş kişi oynadık.»

— «Neden?»

— «İsmail Kaya'ya kızdı. Beş-sıfırken oyundan çıktı. Yerine de kimse girmedi. Girer mi beş golden sonra?»

— «Bir daha ne zaman oynanacak maç?»

— «Bilmem...»

Ahmet sevgi dolu gözlerle Kenan'a baktı :

— «Çok özledim seni Kenan...»

— «Ya ben,.. Ama ne halt edeyim?... Seninle kim konuşursa takımdan atacaktı Kaya. Korktum. Nerde top oynardım başka?»

— «Kaptan Kaya mı şimdi?»

— «Kaya..»

Ahmet içini çekti :

— «O gün çok kötü yaptılar.»

Garaja gelmişlerdi. Ahmet durdu. Devam etti :

— «Haksız mıydım?... Hanginiz transfer olmazdınız?»

— «Söyledim. Hepsini söyledim yüzlerine.»

— «Canımı verecektim futbol ayakkabısı diye.»

— «Kim vermez?»

— «Ama onun da tadı kalmıyor Kenan.»

— «Neden?»

— «Hiç bilmiyorlar top oynamasını... Sen uğraş dur. Tek başına oynanmaz ki futbol...»

— «Oynanmaz...»

— «Hem...»

Ahmet yutkundu. Gözleri dolu dolu oldu. Kenan üsteledi :

— «Hem?»

— «Eski arkadaşlar gibi olmuyor sonrakiler...»

— «Olmaz Ahmet.»

— «İyi çocuklar hepsi... Ama futboldan başka konuşacak hiçbirşeyimiz yok...»

— «Hiç görünmüyordun mahallede?»

— «Evden çıkınca arka yoldan doğru buraya geliyorum. Geç vakit dönüyorum mahalleye.»

— «Neden öyle yapıyorsun?»

— «Gene bağırırlar, alay ederler diye...»

Sonra birden sordu :

— «Sen nasıl gelebildin buraya?... Ya görürlerse benimle konuştuğunu?»

Kenan omuzlarını silkti :

— «Görsünler... Ölünceye kadar konuşmayacak mıyız seninle?»

— «Beraber mi döneceğiz mahalleye?»

— «Döneriz, ne olacak?»

— «Atarlarsa takımdan?»

— «Atsınlar daha iyi... Hiç olmazsa sana karşı oynamam...»

Ahmet şaşırdı :

— «Bana karşı mı?»

— «Yarından sonra rövanş maçı var ya Papatyaspor'un Ataryemez'le...»

— «Ne zaman konuştular bunu?»

— «Transfer olduğun gün... Sen kulübe gitmiştin forma almağa...»

Ahmet hızlı hızlı garajın kapısına geldi. Kenan da peşinden yürüdü. Papatyasporlular üstlerini değişiyorlardı. Ahmet, Ercan'a sordu :

— «Yarından sonra rövanş maçı mı var Ataryemez'le Ercan?»

— «Evet...»

— «Ben de oynayacak mıyım?»

Ercan bu soruya şaşırmış gibi Ahmet'e baktı :

— «Tabii oynayacaksın.. Neden sordun?»

— «Nasıl oynarım ben eski takımıma karşı?... Hepsi çocukluk arkadaşlarım onlar benim...»

Ercan omuzlarını silkti :

— «Ne olur?... Nasıl oynuyor transfer olanlar eski takımlarına karşı?»

Ahmet kekeledi :

— «Onlar... profesyonel... ama...»

Ercan gülümsedi :

— «Sen de profesyonelsin... Transfer parası aldın... Futbol ayakkabısı, forma aldın... Kâğıt imzaladın... Bizde oynayacağına namus ve şerefin üzerine söz verdin.»

Ahmet çekine çekine sordu :

— «Oynamazsam?»

— «Namussuz ve şerefsiz olursun.»

Ercan birden hatırladı :

— «Hem onlar darılmışlardı sana. Seninle konuşmuyorlardı. Kendin söylemiştin... Şimdi barıştınız mı?»

— «Hayır.»

Ercan, Kenan'ı gösterdi :

— «Bu arkadaş ara bulmak için mi geldi?»

Ahmet gerilerden top çıkartıyordu....

— «Kenan benim en iyi arkadaşım... Onunla hiç darılmadık biz... Konuşurken o söyledi maç olduğunu... Ben o gün kulübe forma almağa giderken kararlaştırmışsınız...»

— «Evet.»

Ahmet kısa bir tereddüt geçirdi. Sonra kesinlikle konuştu :

— «Ben ayrılmak istiyorum sizden...»

Papatyaspor'lular şaşırdılar. Ercan sordu :

— «Neden?»

— «Oynamam ben eski kulübüme karşı... Zorla tutamazsınız ki beni burada.»

— «Zorla tutamayız tabii...»

Sonra tereddütle sordu :

— «Kesin mi bizden ayrılmak istemen.»

— «Evet.»

Ercan arkadaşları ile bakıştı. Biraz düşündü. Sonra :

— «Peki» dedi. «Yalnız ayakkabıyı, formayı, donu, çorapları ve on lirayı vermen lâzım.»

— «Veririm...»

Ahmet sevinçle yere oturdu. Acele acele ayakkabılarını çıkarmağa başladı. Onun böylesine kararlı olduğunu gören Ercan :

— «Amma saçma» dedi. «Ne olur yâni eski takımına karşı oynarsan?»

Ahmet nefes nefese cevap verdi :

— «Oynamam.»

Ayakkabılardan sonra üstünü de değiştirdi. Hepsini Ercan'ın önüne bıraktı :

— «Buyrun...»

Ercan onun, Ahmet evden futbol ayakkabıları ile çıktığı için şimdi çıplak kalan ayaklarına baktı. Yutkundu :

— «Transfer parasını vermedin...»

Kenan lâfa karıştı :

— «Onu da bugün size kazandırdığı maça sayın.»

— «Bir maç on lira olur mu?... Nerde bu bolluk?»

Kenan kızmıştı :

— «Ne olur vermezse?»

— «Oynatmayız sizin takımda... Nerde maçınız olursa gelir, imzaladığı kâğıdı gösteririz. Bizim oyuncumuz olduğunu söyleriz.»

Ahmet boynunu büktü :

— «Öderim... On lirayı da öderim. O zaman imzaladığım kâğıdı bana verir misiniz?»

— «Veririz... Yalnız on lirayı ödeyene kadar başka takımda oynayamazsın... Yalnız bizde oynarsın...»

— «Maç saatine kadar getiririm on lirayı.»

— «Getiremezsen, oynarsın bizim takımda.»

(Devamı var)

bu hafta doğan KARDEŞLER

ÇİĞDEM ERİŞ
İstanbul 30 Eylül 1956

SELİM BAYRAKTAR
İstanbul 5 Ekim 1951

MEVLÂNÂ CELALEDDİN RUMÎ (BELH - 30 EYLÜL 1207)

Büyük Türk şairi, mutasavvıfı, bilgini ve fikir adamıdır. Eserlerinin ve fikirlerinin bütün medeni insanlık üzerindeki etkileri geniş olmuştur. Mevleviliğin kurucularından sayılır. Başta altı ciltlik «Mesnevi» olmak üzere pek çok eser bırakmıştır.

NURİYE AYHAN
Adana 2 Ekim 1951

ŞULE YUMUK
İzmir 5 Ekim 1958

FEHMİ BUDAK
Samsun 5 Ekim 1957

YÜKSEL BAYDAR
İstanbul 5 Ekim 1961

ŞEMSETTİN DELEN
Kütahya 4 Ekim 1954

ALTUĞ BÜYUKTUNCA
Üsküdar 2 Ekim 1960

NAİME ERDOĞAN
Tuzluca 1 Ekim 1955

SENGÜL ALŞAR
Bakırköy 2 Ekim 1958

NURŞEN MENEKŞE
Merzifon 5 Ekim 1956

SERDAR AYKIN
İzmir 4 Ekim 1955

AYSEL CANOĞLU
Diyarbakır 1 Ekim 1953

SEYHAN SANI
Zonguldak 30 Eylül 1958

KEMAL URAZ
İstanbul 30 Eylül 1957

YASEMİN ACAR
İstanbul 1 Ekim 1959

GÜNDÜZ ACAR
İstanbul 3 Ekim 1948

SÜHA ACAR
Erzincan 30 Eylül 1961

Tarzan

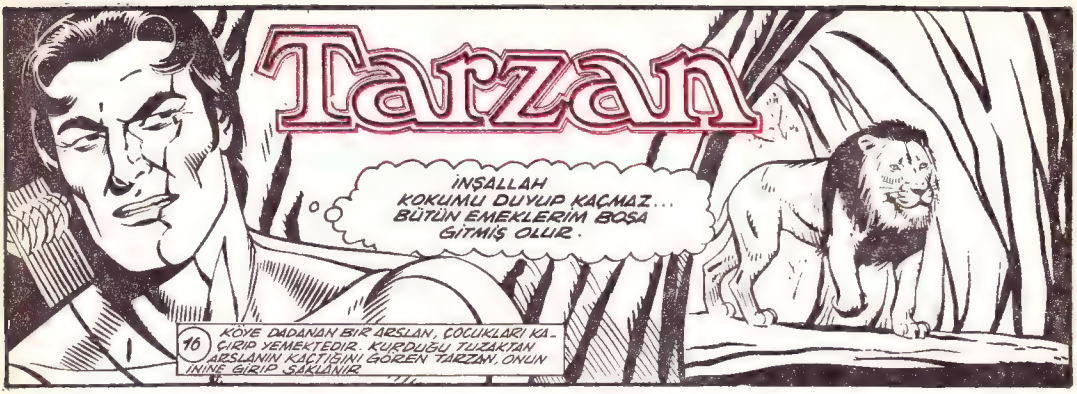
İNŞALLAH KOKUMU DUYUP KAÇMAZ... BÜTÜN EMEKLERİM BOŞA GİTMİŞ OLUR.
16 KÖYE DADANAN BİR ARSLAN, ÇOCUKLARI KAÇIRIP YEMEKTEDİR. KURDUĞU TUZAKTAN ARSLANIN KAÇTIĞINI GÖREN TARZAN, ONUN İNİNE GİRİP SAKLANIR.

GEL BAKALIM, NUMA! ÇOCUK YEMEK NASIL OLUR ŞİMDİ BEN SANA GÖSTERİRİM.

RAAA!

AÇ ARSLANIN SALDIRISI KORKUNÇ OLUR. DİKKAT ETMELİ!

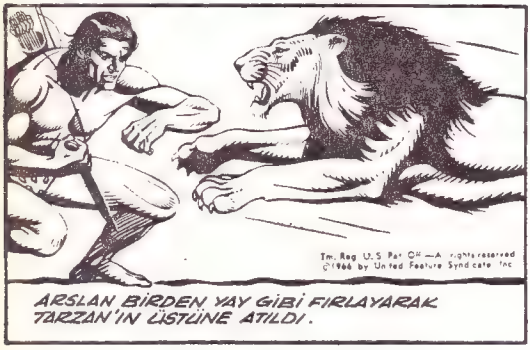
ARSLAN BİRDEN YAY GİBİ FIRLAYARAK TARZAN'IN ÜSTÜNE ATILDI.

FAKAT TARZAN ÇEVİK BİR HAREKETLE ONUN ARKASINA DOLANDI.

BIÇAĞINI ARDARDA ARSLAN'IN KALBİNE SAPLADI.

ARSLAN BİR KÜLÇE GİBİ YERE YIĞILDI.

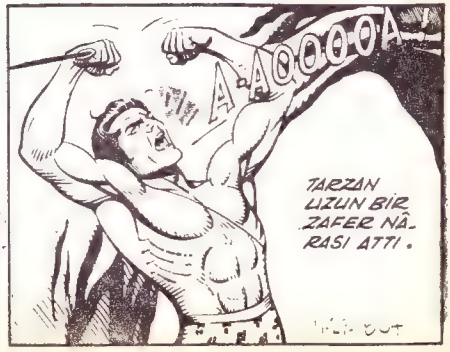
AAOOOOA!
TARZAN UZUN BİR ZAFER NARASI ATTI.

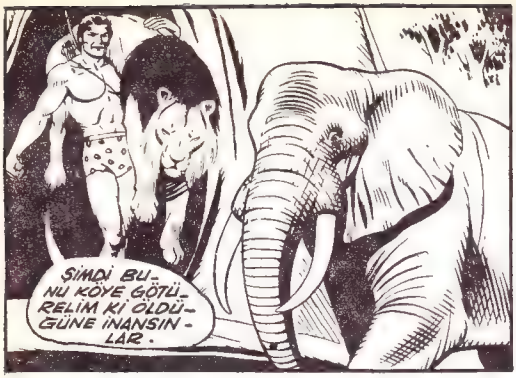
ŞİMDİ BUNU KÖYE GÖTÜRELİM Kİ ÖLDÜĞÜNE İNANSINLAR.

HAYDİ BAKALIM. AHBAP, TUT KOYUN YOLUNU!..

TARZAN AĞAÇLARIN ARASINDAN BİR ZAMAN KÖYLÜLERİN SEVİNÇ ÇIĞLIKLARINI DİNLEDİ...

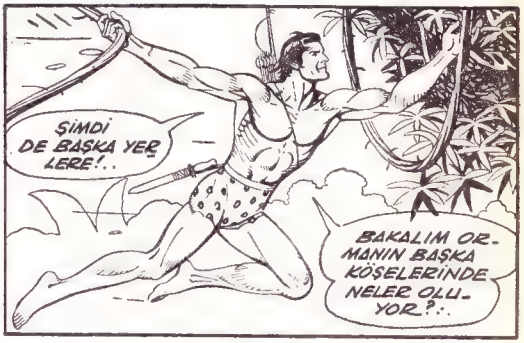
ŞİMDİ DE BAŞKA YERLERE!..
BAKALIM ORMANIN BAŞKA KÖŞELERİNDE NELER OLUYOR?..

O SIRADA YÜZLERCE KİLOMETRE ÖTEDE BİR AFRİKA ŞEHRİNDE.
MERHABA GALİNDA...
GÜNAYDIN BAY ABDÜL... PARA MI ÇEKECEKSİNİZ?
JOHN ELARDO

EVET... AYRICA SENDEN ÖZEL BİR İSTEĞİM VAR, GALİNDA!
NEYMİŞ BU ACABA BAY ABDÜL?

EĞER GECELERİ DE BENİM YANIMDA ÇALIŞIRSAN SANA BURADAN ALDIĞIN MAAŞIN İKİ MİSLİNİ VERİRİM!
FAS BANKASI

PEKİ AMA NE İŞ YAPACAĞIM?
KORKMA FENA BİR İŞ İSTEMEYECEĞİM.

BU AKŞAM GEL, BENİ GÖR, GÖRÜŞÜRÜZ... TAMAM MI?
MÜSAADE EDİN DE BİRAZ DÜŞÜNEYİM...
ARKASI VAR

Boşkafa Ali, Etkafa Veli ve Taşkafa Hayri ayni köyde otura otura canları sıkılmış dünyayı gezip görmeye karar vermişlerdi...

ÜÇ BUDALA

Bir zamanlar üç kafadar yaşardı : Boşkafa Ali, Etkafa Veli, Taşkafa Hayri... Adlarından da anlaşıldığı gibi, bu üç kafadarın üçü de birbirinden budala idi. Aynı köyde otura otura canları sıkılan üç kafadar, bir gün dünyayı gezip görmeye karar verdiler ve yola düştüler. Dağlar tepeler aştılar, çaylar dereler geçtiler ve vara vara büyükçe bir kasabanın kıyısına vardılar. Bir de baktılar ki oracıkta, bir söğüt ağacının altında bir adam, elinde ip öbür elinde bir kaz, hayvanı boynundan dala asmaya uğraşıyor!

Boşkafa Ali bir iki öksürdükten sonra yaklaştı :

— «Merhaba, ağa kolay gelsin!» dedi, «Hayrola, bu kazı ne yapıyorsun böyle?»

Adam :

— «Asacağım onu!» diye karşılık verdi.

Etkafa Veli atıldı :

— «Peki ama, niçin?»

— «Sormayın. Dün öğleyin bahçede uzanmış kestiriyordum. Ansızın uyandım, bir de ne göreyim.. Kâfir hayvan benim sakalımı kemirmiyor mu? Mendebur, sakalımı ot sandı anlaşılan...»

Taşkafa Hayri adamın omzunu okşadıktan sonra:

— «Ağa, dedi, «gel bu hayvanı asmaktan vazgeç. Boş yere günaha girme. Kazı bize ver, biz onu önümüze çıkacak ilk derede boğarız!»

Bu iş adamın aklına yatmış olmalı ki kazı serbest bıraktı.

Üç budala, kazı kaptıkları gibi yola koyuldular ve bir derenin kıyısına vardılar. Suyun derince bir yerine gelince, kazı içine batırdılar ve boğulduğuna iyice kanaat getirdikten sonra bıraktılar. Ama az sonra kaz, kanatlarını, çırpa çırpa sudan çıktı ve karşı kıyıya uçtu. Etkafa Veli, kazın peşinden aptal aptal bakarak :

— «Suyun derinliği yetmedi,» diye söylendi, «deniz kıyısında olsaydık, bu işi çoktan bitirmiştik!»

Üç kafadar tekrar yola düzüldüler. Az gittiler uz gittiler, dere tepe düz gittiler ve yorgunluk canlarına tak deyince, yol kenarındaki bir otlukta mola verdiler. Oracıkta kıvrılıp horul horul bir uykuya daldılar. Ama, ne gezer! Daha yarım saat geçmeden, kum gibi kaynayan bir sinek sürüsü geldi, bir kara bulut gibi üç budalanın üstüne çöküverdi! Boşkafa Ali can havliyle yerinden fırladı :

— «Vay, anam, vay! Kuduz köpekten beter ısırıyor meretler! Gidelim bu pis yerden!» diye haykırdı.

Apar topar yola düştüler. Sinek bulutu bir zaman peşlerini bırakmadı.

Taşkafa Hayri :

— «Bu sinekler bizi yiyip bitirecek. İyisi mi bir hocaya danışalım da bu iğrenç yaratıklardan kurtulmanın yolunu öğrenelim. Hem biz rahat edelim, hem de başkalarına hayrımız dokunsun,» dedi.

Yol üstü bir köye uğrayıp imamın yanına vardılar. Boşkafa Ali :

— «Hoca efendi,» dedi, «Allah rızası için bize bir akıl ver. Bir akıl ver de, şu mendebur sineklerden kurtulalım. Allah seni inandırsın, insanı kuduz köpek gibi ısırıyorlar!»

Hoca efendi sakalını sıvazlayıp biraz düşündükten sonra :

— «Öldürün onları!» dedi.

— «Peki, ama, neyle?»

— «Canım, parayla değil ya, elbette ki sopayla. Öldürün, korkmayın, Allah günah yazmaz.»

Tam o sırada kocaman bir at sineği gelip hocanın alnının ortasına kondu. Taşkafa Hayri hiç durur mu?.. Hocanın bastonunu kaptığı gibi, ne varsa adamcağızın kafasına indirdi :

Hoca, cehennem ateşinin ortasına düşmüş gibi feryadı bastı.

— «Ooof!.. Delirdin mi sen, sersem! Canımız cehenneme, defolun burdan!»

Üç kafadar budalaya gene yol göründü. Gürül gürül akan bir derenin kıyısından geçerken, Boşkafa Ali :

— «Şu salkım söğüde bakın,» dedi, «dalları niçin bu kadar suya eğilmiş dersiniz?»

Etkafa :

— «Susamış da ondan,» diye söze karıştı.

— «Öyleyse ne duruyoruz?» dedi, Taşkafa, «söğüde su içirelim, sevaptır. Ama, nasıl yapalım bu işi?»

Boşkafa :

— «Kolayı var,» dedi. «ben şu gördüğünüz üst dala tutunurum, Veli benim bacaklarıma yapışır, sen de onunkilere. Ağırlığımızla dalı suya değdirmiş oluruz.»

Bu teklif üçünün de aklına yattı. Hemen kolu paçayı sıvadılar. Boşkafa dalı üstünden yakaladı, Etkafa onun bacaklarına yapıştı, Taşkafa da Etkafa'nınkilere... Ve... daha bir iki demeden, cumbadak suyun içine düştüler! Tıpkı kurbağalar gibi... Tabii... iliklerine kadar ıslandılar.

Başlarına gelen bu ters işler, bizim üç budalayı iyice yorup yıldırmıştı. Artık rahat bir döşekten başka hiçbir şey yoktu gözlerinde. Ama bu dağ başında döşek ne gezerdi... Etkafa :

— «Şu tepeyi de aşalım, bakalım Allah ne gösterecek» dedi.

Tepeye ilk varan Taşkafa sevinçle haykırdı :

— «Yaşasın! Bir pamuk tarlası... Bundan âlâ döşek mi olur?»

Ve yallah diye kendini boşluğa bıraktı. Öbürleri durur mu hiç, onlar da peşinden...

Budalanın pamuk tarlası dediği şey, üzeri top top sis bulutları ile örtülü dipsiz bir uçurumdu!

RIFAT REMZİ : Lefke - KIBRIS. **(17 yaşında. Hafif Batı müziğini, resim yapmayı seviyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

Ş. BÜLENT TÜRTAT: 2817 sokak No. 80, 27 Mayıs Mah. İZMİR. **(17 yaşında. Her konuda İngilizce mektuplasmak istiyor.)**

BEHNAN ve ERCENK GÖÇMEZ : İskenderpaşa Cad. Karakadı No. 27/2, Fatih - İSTANBUL. **(Bu iki kardeşten Behnan 14 yaşında ve 4 yıldır müzikle uğraşıyor ve bateri çalıyor. Ercenk ise pul biriktiriyor.)**

SAHİT ÖZTÜRK : Uzun Çarşı'da bakkal Yusuf Öztürk eliyle, Suruç - URFA. **(16 yaşında futboldan şiirden ve fıkradan hoslanıyor.)**

MUSTAFA KASIMLI : Büyükdere Cad. Beril Apt. Daire 14, Gayrettepe - İSTANBUL. **(12 yaşında. Kartpostal biriktiriyor ve değişmek istiyor.)**

GÖKHAN AVCI : 1721 sokak No. 28, Karşıyaka - İZMİR **(16 yaşında Sporu ve Batı müziğini seviyor. Yabancı ülkelerdeki yaşıtlarıyla mektuplasmak istiyor.)**

Kağıt ile Eğlence

SANDALYE

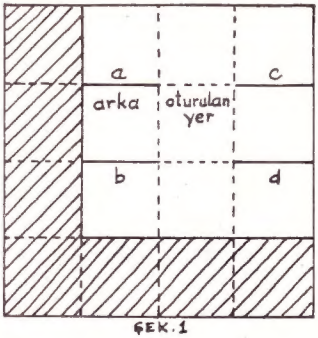

ŞEK. 1

ŞEKİL 1. Kenarları 12 sm olan kare şeklinde bir karton alın. Bunu 16 küçük kareye bölecek şekilde katlayın. Taranmış kısımları kesip çıkarın. a, b, c, d çizgileri boyunca kesin. Şimdi a ve b çizgileri arasındaki parçayı (şekilde «arka» yazılı) yukarı doğru katlayın. Oturulan yeri olduğu gibi bırakıp diğer kareleri aşağı doğru bükün.

ŞEKİL 2. Elde edeceğimiz şekil budur. Üst üste gelen kareleri yapıştırın. Kenar ve köşelerin iyi yapışmasına dikkat edin. Sandalyenin ayaklarını yapmak için noktalı çizgilerden kesin. Diğer üç yan yüzeyi de aynı şekilde kesin. Sandalyenin arkasının üst kısmındaki noktalı yeri de kesip çıkarın.

ŞEKİL 3. Sandalyeniz işte böyle olacaktır.

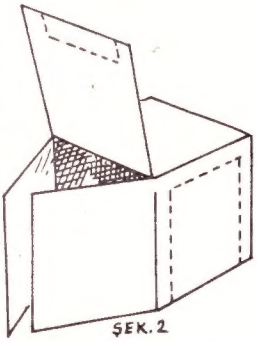
ŞEK. 2

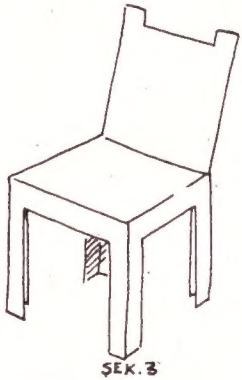
ŞEK. 3

BULMACA

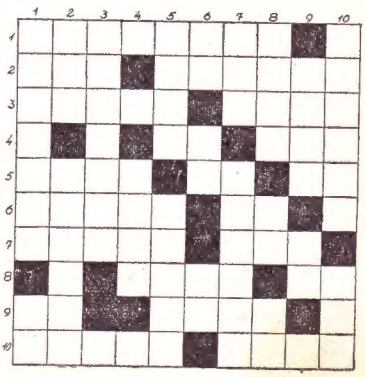

SOLDAN SAĞA : 1) Bal yapar. 2) Anne. Terih öncesi tanrılarının efsaneli serüvenlerini anlatan hikâyeler. 3) Tersi kollarını dola. Tersi «ev» ile birlikte kullanılan ve çoluk çocuk anlamına gelen bir kelime 4) İlâve. Tersi kaptan'ın çocuklarından biri. 5) Feza Beyaz. Tersi bir harfin okunuşu. 6) Heykel. yapı gibi şeylerin taslak halindeki ufak örneği. Genişlik 7) Bilgiçlik taslıyan kimse. Bir meyve. 8) Erden bas çavusa kadar askerlere verinlen ad. Bir uzvumuz 9) Tersi alaturkada kullanılan bir müzik âleti. Ter si çocuk dilinde kötü, pis. Sıvıyı içine çekmek İngiltere'de bir soyluluk ünvanı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Arıların peteklerini yapmak için karın halkaları arasından saldıkları yumuşak ve sarımsı madde. Tersi bir besin maddesi 2) Hatıra. Zehirli bir süs bitkisi. Kıbrıs'ta bir şehir At, arslan gibi hayvanların ense ya da boynunda bulunan uzun kıllar. 5) Tersi ortaya konulan iş. Bir bahçıvan âleti. 6) Sonuna «ın» gelirse hararet olur Bir harfin adı. Beyaz. 7) Tersi adale. Yüz kilo ağırlığında tartı birimi. 8) Büyük bir Türk bestecisi Sodyum'un simgesi. Tersi yayla atılır. 9) Geri verme Bir nota. 10) Gürültülü kavga. Deniz düzeyinden 392 m. aşağıda olan bir göl.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA : 1) İLKOKUL. Tİ 2) KASNAK ÇAT 3) İKİ. NAZAR. 4) LALE. TIK. 5) OLSA. AMA 6) KEFAL. AN. 7) POLONYA. 8) SENEGAL. 9) MARATON. 10) MAT. NA. AKA.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) İKİLİK. SİM. 2) LAKA. EPE. 3) KSİLOFON. 4) ON. ELALEM. 5) KAN SLOGAN 6) UKALA. NARA. 7) AYLA. 8) ÇATANA. 9) TARIM. FOK 10) İT KANI NA.

OKUYUCU KÖŞESİ

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI'NIN İLK ELEMESİNDE BEĞENİLEN ŞİİRLER

«Büyük Şiir Yarışması»nın ilk elemesinde yazı kurulumuzca beğenilen şiirleri yayımlamaya devam ediyoruz.

SERTAP EROĞLU

(Esentepe, Emekli Subay Evleri, 31. Blok, 1. Daire, Mecidiyeköy - İSTANBUL)

GÜZÜN GELİŞİ

Görüyor musun,
Şu ağaçtaki
Sarı yaprakları,
Nasıl da üzgün hepsi...
Etrafta bir hüzün,
bir hüzün...
Niçin baharda değil
de güzün
Kuşların bakışları
süzgün?

DİLEK ER

(Fındıkzade, Kızılelma Cad. Hatip Naci Sok. Ferah Ap. Kat: 2, 4/6 - İSTANBUL)

KIŞ

Kar yağıyor kuşbaşı,
Damlar oldu takır takır,
Beyazlattı dağı taşı,
Rüzgâr ağaçları çatırdatır.
Ne yana baksam her taraf,
Beyazlıkla bir tuhaf;
Zavallı minik kuşlar
Nasıl da donmuşlar!...
Hayalimdeki güneşler,
Birer birer hep söndü;
Burunlar havuç gibi kırmızı,
Menekşe gibi mor eller...

ANKARA'DA SABAH

Sabah oluyor,
Güneş doğdu işte!
Yollar tenha,
Baştanbaşa...
Çiğ damlaları var
Yaprakların üzerinde;
Yepyeni, mutlu bir sabah
başlıyor
Ankara tepelerinde!

ÇINAR AĞACI

Çınar ağacı işte!
Karşımda bütün ululuğuyla
duruyor...
Belki yüz yaşında,
Belki daha fazla;
Dallarına kimbilir
Kaç kuş konup gitmiştir!
Kaç kişi dinlenmiştir gölgesinde...
Çınar ağacı İşte!

POLYANNA

Sen ne kadar güzel,
Ne kadar yardımsever,
Ve ne kadar iyisin
Polyanna!
Ne mutlu sana!
Gözlerinin içinde,
O ne pırıltı öyle!

SELMA ERDEVİREN

(Gülveren Subay Evleri, 10/7, Gülveren - ANKARA)

ÜZÜNTÜ VE SEVİNÇ

Toprak kupkuru, çatlak...
Bitkilerin boynu bükük.
İnsanlar küskün tabiata,
Başını önüne eğmiş bir papatya
Kara kara düşünüyor :
«Ölecek miyim acaba?» diyor.
Hele hayvanlar,
O ağzı var dili yok zavallılar,

«Su! Su!» diye bakışıyorlar...
Derken bir akşam üstü,
Bir şimşek, bir gök gürültüsü...
Herkes sağa sola kaçışıyor :
Yağmur yağıyor çünkü!
Başını kaldırmış nazlı papatya,
Yağmur damlalarını çağırmakta!...

HÜLYA BUDAK

(İmar Cad. Demircioğulları Apt. 40 : 2 - POLATLI)

MAHİRE SALMAN

(İçcebeci, Dirim So 17/2 - ANKARA)

SONBAHAR

Son kuşlar da uçup gitti uzaklara,
Ağaçlar büründü sapsarı yapraklara.
Çıplak kaldı şimdi Boğaziçi,
Yağmurlar, rüzgârlarla başbaşa...
Bir ses mırıldandı, düşteymiş gibi,
Yalılarda eski bir şarkıyı.
Sonbahar gelivermiş sessiz sessiz,
Sıcak günler, güzel günler, nerdesiniz?..

Bilmece Bildirmece

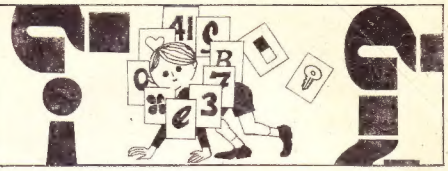

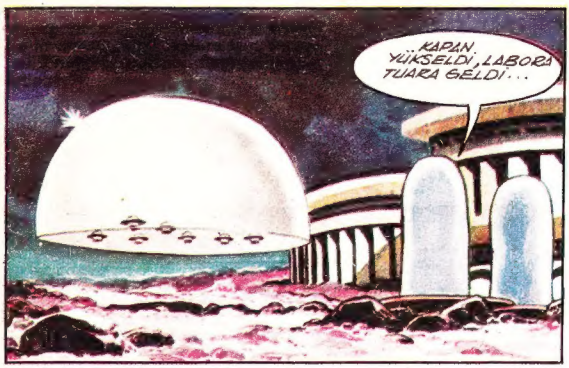
...KAPAN YÜKSELDİ, LABORA TUARA GELDİ...

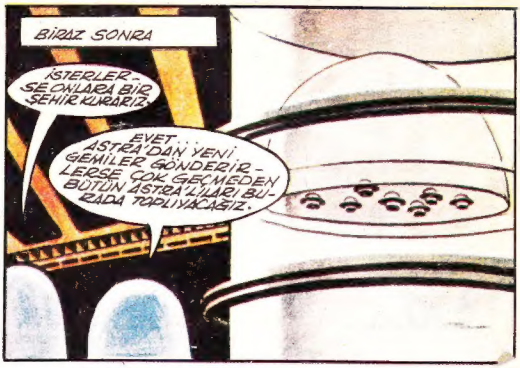
BİRAZ SONRA
İSTERLERSE ONLARA BİR ŞEHİR KURARIZ.
EVET... ASTRA'DAN YENİ GEMİLER GÖNDERİRLERSE ÇOK GEÇMEDEN BÜTÜN ASTRA'LILARI BURADA TOPLIYACAĞIZ.

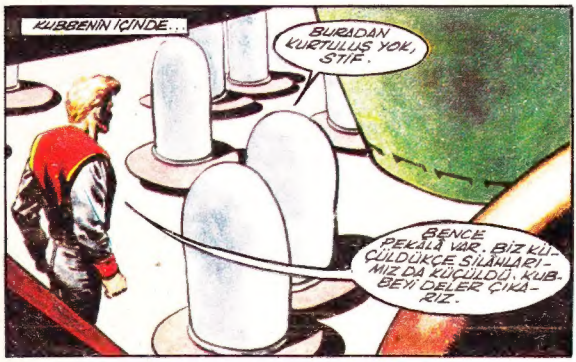
KUBBENİN İÇİNDE...
BURADAN KURTULUŞ YOK, STİF.
BENCE PEKALÂ VAR. BİZ KÜÇÜLDÜKÇE SİLÂHLARIMIZ DA KÜÇÜLDÜ. KUBBEYİ DELER ÇIKARIZ.

ÜÇ SANİYE SONRA:
EYVAH KUBBEYİ DELDİLER.

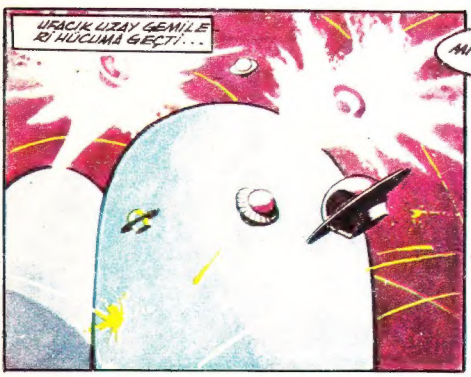
UFACIK UZAY GEMİLERİ HÜCUMA GEÇTİ...

BAŞA ÇIKAMIYACAĞIZ, STİF!
KORKMA KAPTAN. DAYAN BAŞARIRSIN.

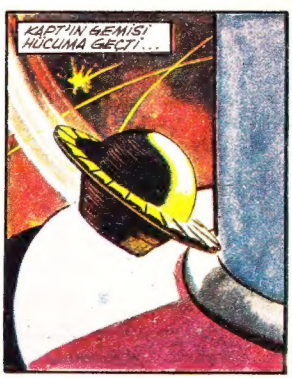
KAPT'IN GEMİSİ HÜCUMA GEÇTİ...

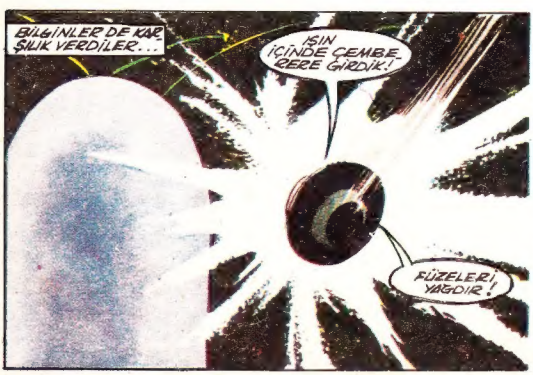
BİLGİNLER DE KARŞILIK VERDİLER...
IŞIN İÇİNDE ÇEMBERERE GİRDİK!
FÜZELERİ YAĞDIR!

İŞTE, BENİM BÜTÜN FÜZELERİM BUNLAR...

(Devamı var)